

AALBORG UNIVERSITY
DENMARK

Aalborg Universitet

Diskurser, indsatser og muligheder i udkants- og yderområder

Nørgaard, Helle

Published in:
Byplan

Publication date:
2009

Document Version
Også kaldet Forlagets PDF

[Link to publication from Aalborg University](#)

Citation for published version (APA):
Nørgaard, H. (2009). Diskurser, indsatser og muligheder i udkants- og yderområder. *Byplan*, 61(03), 36-41.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- ? Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- ? You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- ? You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at vbn@aub.aau.dk providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

DISKURSER, INDSÅTSE OG MULIGHEDER I UDKANTS- OG YDEROMRÅDER

Når der tales om udkantsområder, yder- og randområder, landdistrikter, landsbyer, land- og yderkommuner mv. er det ofte i flæng og uden at det gøres klart, hvilke forskelle, ligheder og sammenhænge der er mellem disse. Også når der er mere entydigt fokus på udkants- og yderområder, er der stor forskel på, hvordan disse områder og fremtidsmulighederne beskrives nemlig fra de helt dystre meldinger og henvisning til 'den rådne banan', hvor alle muligheder for udvikling afskrives eller som steder for fri udfoldelse og med mulighed for 'det gode liv'.

Af Helle Nørgaard

En del af begrebsforvirringen har baggrund i, at der arbejdes med forskellige problematikker i de ministerier, som har udkants- eller yderområdene som arbejdsfelt og indsatsområde. Her har man i sprogbrug bevæget sig fra det, for nogle, negativt ladede 'udkantsområde' til en mere neutral betegnelse nemlig 'yderområde'. Samtidig er der kommet øget bevågenhed – politisk, i medierne og i forskerkredse – og i kølvandet heraf introduceres nye begreber, betegnelser og forståelser. For øjeblikket bruges mest begrebet yderområde, som både indeholder landdistrikter, landsbyer og mindre byer. I forhold til udviklingsmuligheder er den generelle forståelse, at yderområderne står overfor en række udfordringer, mens det fortsat diskuteres hvilke muligheder for udvikling, der er til stede.

Hvem arbejder med udkants- og yderområder?

Der er en lang række ministerier, som har indsatser og bevillinger rettet mod yderområder og landdistrikter dog primært Miljøministeriet, Indenrigs- og Socialministeriet, Ministeriet for

Fødevarer, Landbrug og Fiskeri samt Økonomi- og Erhvervsministeriet. De centrale redegørelser fra disse ministerier afspejler, at der gennem en kort årrække er sket væsentlige ændringer i forhold til, hvilke problemer der identificeres, hvilke tiltag der sættes i værk, hvilke overordnede mål der er for indsatserne og ikke mindst i diskursen eller den måde, hvorpå man omtaler områderne.

Udover de statslige redegørelser, indsatser og bevillinger findes en række regionale og lokale udviklingsprogrammer og EU-fonde, men fokus i artiklen er alene de danske tiltag og indsatser.

Regionale udviklingstræk

Status er, at vilkårene og udviklingsmulighederne er tydeligt forskellige mellem forskellige dele af landet, men også at målene for udvikling heller ikke nødvendigvis er de samme. I den forbindelse er det nyttigt at vurdere udviklingen i et historisk perspektiv, idet der er sket væsentlige regionale skift gennem blot de seneste 50 år. Kort fortalt skete der en gradvis koncentration af den økonomiske aktivitet og beskæftigelse, som fort-

satte indtil slutningen af 1960erne. 1970erne og 1980erne var i stedet karakteriseret af en spredning af den økonomiske aktivitet med udvikling af mange regionale centre landet over. 1990erne markerer et andet væsentligt skift i den regionale udvikling, hvor udvikling og vækst i vidensbaserede erhverv koncentrerer sig og omkring Hovedstaden og landets øvrige større byer. Samtidig og i sammenhæng med konkurrenserne med andre europæiske storbyer blev der fra statslig side sæt på København som lokomotiv for økonomisk vækst. Fra det tidspunkt er den regionale udvikling igen blevet karakteriseret af en koncentration af den økonomiske aktivitet.

Hele udviklingsforløbet skal ses i lyset af en række strukturelle forandringer, som i stikord handler om omstrukturering og nedgang i landbruget, industrialisering og afindustrialisering samt udvikling og vækst i vidensintensive erhverv mv. Denne udvikling har haft afgørende betydning for og samtidig påvirket af statslige politikker og indsatser med vekslende målsætninger om regional udvikling og udligning til sætning på stor-

byregionerne som økonomisk dr i den politiske dagsorden og vi til udtryk i en række statslige i regionale udviklingstræk, udfør ser skitseres.

Landsplanredegørelser 2000

Hvis man alene fokuserer på de planredegørelser er der i løbet år sket markante skift. I Lands fra 2000 var der endnu ikke fokl ler yderområder, men på forske land. I Landsplanredegørelse 2t balance – hvad skal der gøres, anvendet i titlen – at styrke den re balance. I landsplanredegørels samtidigt, at der er markante, r i Danmark og der fokuseres i rådernes udfordringer, men også udvikling havde den rigtige ret større udligning landsdelene im

I Landsplanredegørelse 2003 I områder/yper nemlig storbyoplai byers oplande og småbyomlanc Her defineres yderområder som f til byer under 20.000 indbyggere

Med landsplanredegørelsen meldingerne langt fra tanker udligning. I Landsplanredegøre Det nye Danmarkskort - planlæ vilkår, er udgangspunktet en med regional karakter. Med det arbejdes der med forskellige re stillinger og udfordringer i forhol nemlig Hovedstadsområdet, Sjæ de mellemstore byregioner og Landsplanredegørelsen illustrer

ter mv. er det ofte i flæng er mere entydigt fokus på s nemlig fra de helt dystre r for fri udfoldelse og med

ngen af 1960erne. 1970erne og yder karakteriseret af en spred- omiske aktivitet med udvikling le centre landet over. 1990erne t væsentligt skift i den region- r udvikling og vækst i videns- koncentreret i og omkring Ho- ets øvrige større byer. Samtidig j med konkurrencen med andre er blev der fra statslig side sat- som lokomotiv for økonomisk kunlter den regionale udvikling eriseret af en koncentration af ktivitet.

løbet skal ses i lyset af en 3 forandringer, som i stikord ukturering og nedgang i land- isering og afindustrialisering rækt i vidensintensive erhverv g har haft afgørende betydning virket af statslige politikker og slende målsætninger om re- udligning til satsning på stor-

byregionerne som økonomisk drivkraft. Disse skift i den politiske dagsorden og virkelighed kommer til udtryk i en række statslige redegørelser, hvor regionale udviklingstræk, udfordringer og indsats- ser skitseres.

Landsplanredegørelser 2000, 2003 og 2006

Hvis man alene fokuserer på de tre seneste lands- planredegørelser er der i løbet af mindre end 10 år sket markante skift. I Landsplanredegørelsen fra 2000 var der endnu ikke fokus på udkants- el- ler yderområder, men på forskelle mellem by og land. I Landsplanredegørelse 2003: Et Danmark i balance – hvad skal der gøres, var fokus – som antydnet i titlen – at styrke den regionale og lokale balance. I Landsplanredegørelsen erkendes det samtidigt, at der er markante, regionale forskelle i Danmark og der fokuseres især på yderom- rådernes udfordringer, men også at den regionale udvikling havde den rigtige retning nemlig mod større udligning landsdelene imellem.

I Landsplanredegørelse 2003 blev udpeget tre områdetyper nemlig storbyoplunde, mellemstore byers oplunde og småbyoplunde (yderområder). Her defineres yderområder som pendlingsoplunde til byer under 20.000 indbyggere.

Med landsplanredegørelsen fra 2006 er meldingerne langt fra tankerne om regional udligning. I Landsplanredegørelsen med titlen Det nye Danmarkskort - planlægning under nye vilkår, er udgangspunktet en landsplanpolitik med regional karakter. Med dette udgangspunkt arbejdes der med forskellige regionale problem- stillinger og udfordringer i forhold til fem områder nemlig Hovedstadsområdet, Sjælland, Østjylland, de mellemstore byregioner og yderområder. I Landsplanredegørelsen illustreres 'regionernes

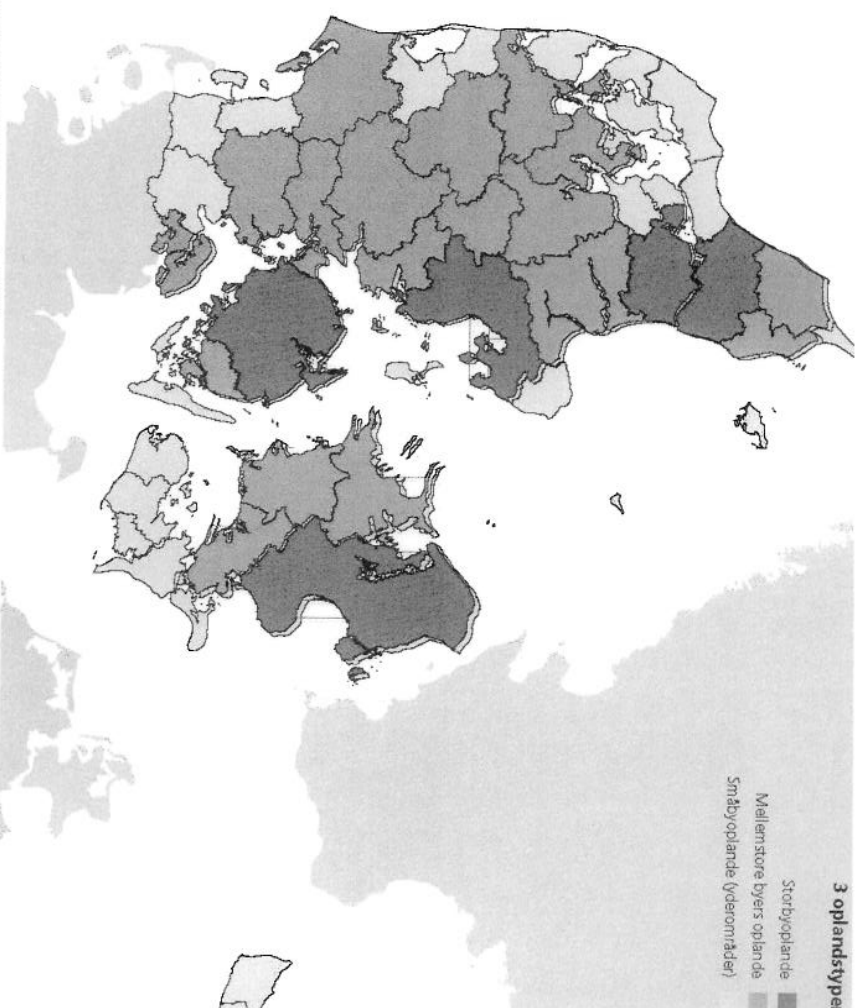

Fig. 1: Tre områdetyper. Landsplanredegørelse 2003

geografi' med to storbyregioner omkring Køben- havn og Århus, byer over 100.000 hhv. 20.000 indbyggere samt yderområder.

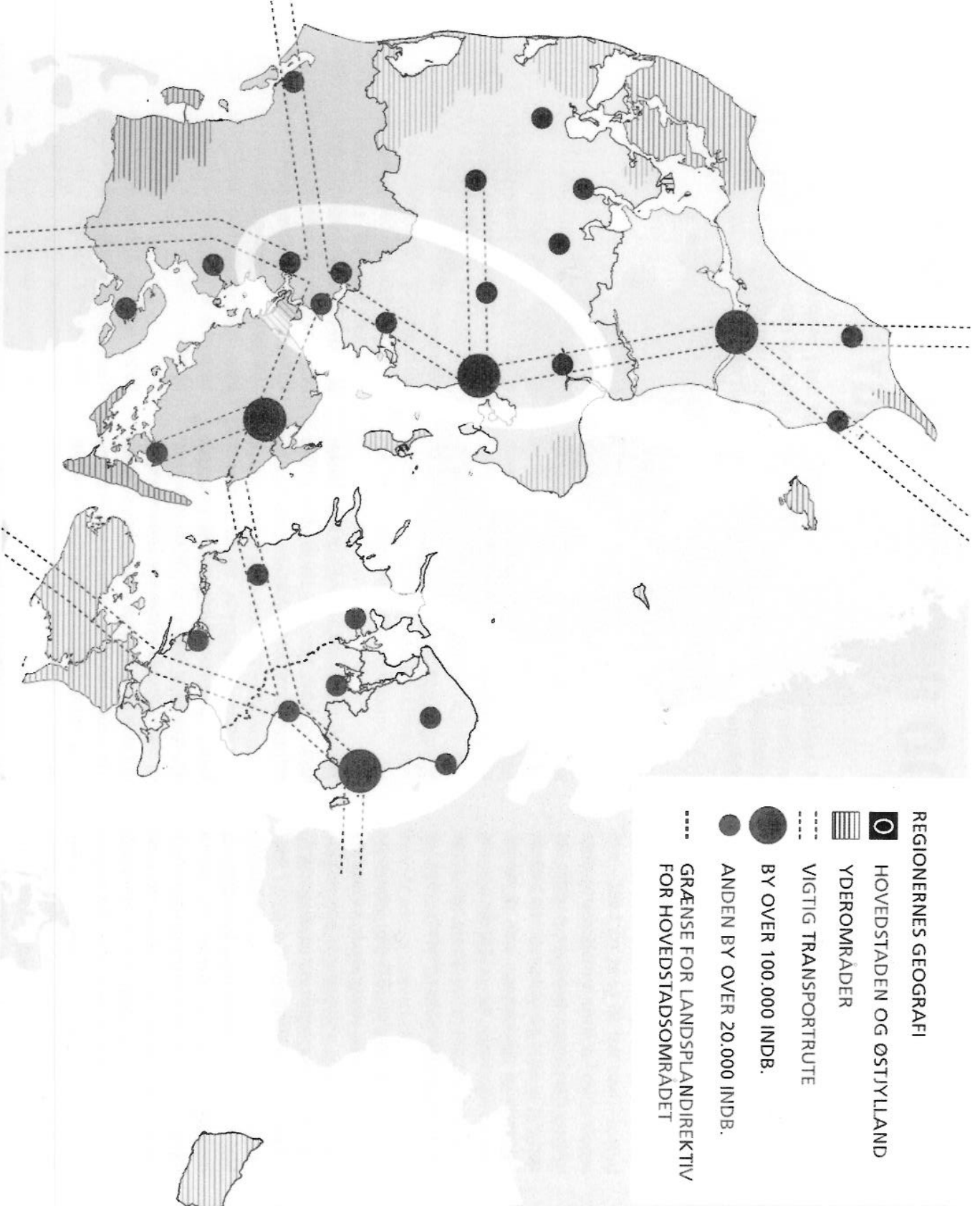
Yderområderne (skraveret signatur) defineres fortsat i Landsplanredegørelse 2006 som pend- lingsoplunde til byer under 20.000 indbyggere og relativt langt til en større by. I modsætning til en række andre statslige redegørelser defineres yderområder hos Miljøministeriet og i landsplan- redegørelsen primært på baggrund af geografiske kriterier.

Den regionalpolitiske vækstredegørelse

Samme år som landsplanredegørelse 2006 kom

på gaden, kom Den regionalpolitiske vækst- degørelse 2006 fra Økonomi- og erhvervsmini- stieret, hvor yderområder udpeges som "områder af landet kendetegnet ved relativt lav erhvervsind- komst og en stagnerende – eller i visse tilfælde faldende – befolkningsudvikling" kan man læse på s. 14.

Kortet viser de dele af landet, som er ud- peget som yderområder og overgangsområder. Yderområderne omfatter i alt 16 kommuner samt småøerne. Der er samtidig udpeget en række overgangsområder, som består af tidligere yderområder, "som bliver en del af nye, relativt stærke kommuner", samme side.

I den regionalpolitiske væk yderområderne udpeget på bagtve samfundskonomiske indk: erhvervsindkomst og svag beft. Når man er bosat i et yderomgangsområde og pendler mellem har man ret til et forhøjet befordringsfradraget har udgangs kerede yderområder i fig. 3, hv er sammenfaldende med yderde er defineret i Miljøministrederegørelse. Udover at være i forhøjede befordringsfradrag, e og overgangsområder illustrer grundlag for strukturfondsindsat

Landdistriktsrederegørelse 200

I Landdistriktsrederegørelse fra 2 på udvikling i landdistrikterne man med en klassificering af 11 29 landkommuner, 18 mellemk bykommuner. Også her er der o forskelle sammenlignet med yder planrederegørelsen hhv. Den redegørelse. En grundlæggende fr Landsplanrederegørelsen og i Den rederegørelse er fokus på omræt Landdistriktsrederegørelsen tage i en klassificering af kommuner, fig. 4. Samtidig er der i de tre red på, hvilke indikationer og kriteri som grundlag for yderområder Kommuneklassificeringen i grammet er sket på baggrund sammenvejning af 14 udvalgte drejer sig om bl.a. om befolkni af beskæftigede i landdrugerhve munens areal i landzone, befolkri tigelsesudvikling mv.

Fig 2: Regionernes geograf. Kilde: Miljøministeriet, Landsplanrederegørelse 2006

EOGRAFI

ADEN OG ØSTJYLLAND

ADER

ANSPORTROUTE

100.000 INDB.

OVER 20.000 INDB.

OR LANDSPLANDIREKTIV
DSTADSONRÅDET

I den regionalpolitiske vækstredegørelse er yderområderne udpeget på baggrund af to objektive samfundsøkonomiske indikatorer, nemlig lav erhvervsindkomst og svag befolkningsudvikling. Når man er bosat i et yderområde eller overgangsområde og pendler mellem arbejde og hjem, har man ret til et forhøjet befordringsfradrag. Befordringsfradraget har udgangspunkt i de markerede yderområder i fig. 3, hvoraf størstedelen er sammenfaldende med yderområderne, som de er defineret i Miljøministeriets landsplanredegørelse. Udover at være grundlag for det forhøjede befordringsfradrag, er yderområderne og overgangsområder illustreret i fig. 3 også grundlag for strukturfondindsatsen 2007-2013.

Landdistriktsredegørelse 2007

I Landdistriktsredegørelse fra 2007 er der fokus på udvikling i landdistrikterne og her arbejder man med en klassificering af 16 yderkommuner, 29 landkommuner, 18 mellemkommuner og 35 bykommuner. Også her er der overlap, men også forskelle sammenlignet med yderområder i Landsplanredegørelsen hhv. Den regionale vækstredegørelse. En grundlæggende forskel er, at der i Landsplanredegørelsen og i Den regionale vækstredegørelse er fokus på områder, mens man i Landdistriktsredegørelsen tager udgangspunkt i en klassificering af kommuner, som det ses på fig. 4. Samtidig er der i de tre redegørelser forskel på, hvilke indikatorer og kriterier man anvender som grundlag for yderområder- og kommuner. Kommuneklassificeringen i Landdistriktsprogrammet er sket på baggrund af beregning og sammenvejning af 14 udvalgte indikatorer. Det drejer sig om bl.a. om befolkningstæthed, andel af beskæftigede i landbrugerhverv, andel af kommunens areal i landzone, befolknings og beskæftigelsesudvikling mv.

Hvad er problemet?

Selvom der er forskelle i både sprogbrug og identifikation af udkant- eller yderområder, så handler det helt overordnet om de dele af landet, hvor der har været en befolknings tilbagegang eller hvor befolkningsudviklingen er stagneret, hvor især de unge flytter fra området med en aldrende befolkning som resultat. Det er de områder, som er mærket af strukturændringer i landbruget, lukning eller udflytning af store industrivirksomheder og en samlet nedgang i beskæftigelsen og i antallet af arbejdspladser. Derudover er yderområderne præget af et stigende skattegrundlag og forringet kommunal service med lukning af skoler, nedskæringer i den kollektive trafik mv. Det handler også om mange steder om både fysisk og socialt forfald med tomme misligholdte bygninger og en overrepræsentation af personer på overførselsindkomster. Hvis man skulle pege på et afgørende forhold for yderområdernes problemer, så er det geografien i det yderområde er periferet beliggende og langt væk fra de områder, hvor vækst-erhvervene er koncentreret nemlig i og omkring København og de større byer. Tilbagegang eller stagnation i yderområdernes beskæftigelse står i skarp kontrast til væksten i storbyområderne og rejser spørgsmålet, om hvorvidt der er mulighed for udvikling i yderområderne.

Hvilke udviklingsmuligheder har yderområderne?

I de statslige redegørelser fremhæves bosætningen som et udviklingspotentiale på baggrund af den øgede mobilitet og boligpriserne i vækstområderne. Der peges også på turisme og kulturarven som en vej til udvikling og på mulighederne for brugen af det åbne land til en anden anvendelse. I forhold til erhvervsudvikling er der fokus på udvikling af nicheerhverv, turisme og

oplevelsesøkonomi med afsæt i lokale styrker, særligheder og kvaliteter. Et eksempel er Landdistriktsredegørelsen, hvor de forskellige vilkår i landdistrikter og landsbyer understreges og der peges på det lokale udgangspunkt som grundlag for fremtidig udvikling. Der er flere afledte initiativer, som er igangsat på baggrund af de statslige redegørelser. Således blev Arbejdsudvalget om Landsbyer i Yderområder nedsat i forlængelse af de problemer, som blev skitseret i Landsplanredegørelse 2006. I udvalgets Rapport fra arbejdsudvalget om Landsbyer i Yderområder blev der peget på "det faktum, at landsbyerne er i en væsensforskellig situation, og udvikling i de forskellige dele af landet betyder, at en indsats for at fremme udviklingen i landsbyer med tilbagegang må være geografisk specifik og ikke af landsdækkende karakter" (s.15). Der er bl.a. på den baggrund igangsat en lang række projekter, som netop tager udgangspunkt i lokale styrker og særkender.

Planfaglige diskurser og diskussioner

Også i planfaglige kredse har problematikken omkring udkants- eller yderområder haft plads i debatten gennem flere år. I lighed med de statslige redegørelser har den planfaglige debat om udkants- eller yderområder ændret kurs i løbet af få år. Hvis man tager udgangspunkt i Byplan Nvt, tager udviklingen sig sådan, at man i 2003 (2) lagde ud med en artikel, der på baggrund af Landsplanredegørelse 2003 pegede på problemer i forhold til regionale ubalancer (Heiberg) og på baggrund af pendlingsanalyser (Sick-Nielsen & Harder Hovgesen) kortlagde den geografiske skævvinding med en koncentration af væksten i Østjylland bl.a. i Byplan Nvt (3) 2004. I det første nummer af Byplan Nvt i 2004 blev "Tilbagefærdens helte" introduceret (Steengaard) og i slutningen

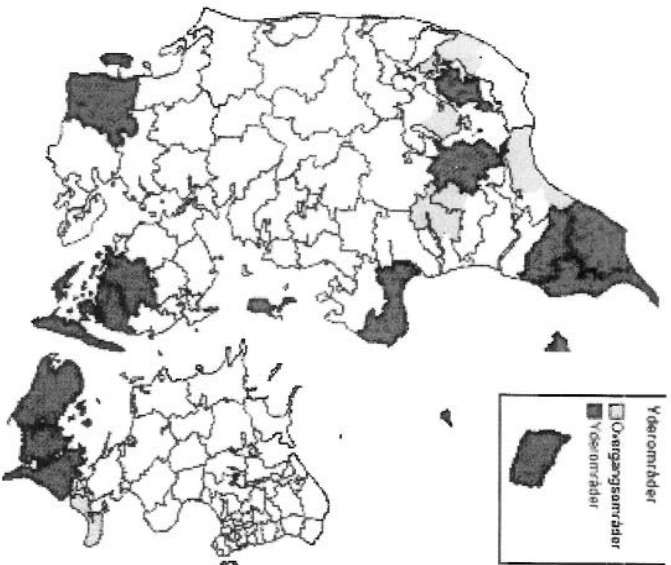

Fig. 3. Yderområder og omgangsområder i forhold til det forhøjede befordringsfradrag og EU's strukturfinansier. Kilde: Den regionale vækststrategi 2006, Økonomi- og Erhvervsministeriet.

af 2005 blev temaet 'Liv uden vækst?' præsenteret (Højgaard-Jensen) og der var efterfølgende en række artikler med fokus på udkantsområdernes udviklingsmuligheder. I 2007 afsluttes temaet 'Liv uden vækst?' (Thierry).

I det første nummer af Byplan NVT fra 2009 var temaet 'Landsbyer under pres', hvor det diskuteres, hvordan fremtiden tegner sig for landsbyerne. Der har også gennem årene været en række provokerende indlæg både i Byplan, Byplan NVT og en række andre tidsskrifter såvel som aviser samt tv-udsendelser, hvor der udpeges 'rådhøner' og lægges op til afviklingen af landsbyer og yderområder, der 'ikke kan følge med udviklingen'. Hvis man skulle pege på nogle gennemgående temaer i debatten om yder- eller udkants-

områderne, er det et grundlæggende spørgsmål om udvikling contra afvikling, om der kan være liv uden vækst og hvorvidt, der er en prioritering af indsatser og midler i områder præget af tilbagegang eller stagnation. Et andet gennemgående tema tager afsæt i en række 'virkelighedsbeskrivelser' fra yderområderne, der bevæger sig fra de helt dystre perspektiver og redegørelser for de overvældende udfordringer, til opløftende beskrivelser af yderområdernes kvaliteter og muligheder med eksempler på succesfulde lokale projekter, udvikling af stærke netværk og lokale indsatses ihærdige indsats mv. Som eksempel på sidstnævnte er en række artikler med beskrivelser af tiltag og forsøgsprojekter under Mulighedernes Land, initiativer og projekter iværksat gennem lokale aktionsgrupper (LAG) såvel som eksempelprojekter i regi af Plan09. Ligesom der er nogle gennemgående temaer i udkantsdebatten, er der også et gennemgående tema eller udgangspunkt i de forsøgsprojekter og initiativer der igangsættes.

De forsøgsprojekter, der er iværksat i regi af Mulighedernes Land, som er et samarbejde mellem Realдания og de tre kommuner Lolland, Bornholm og Thisted tager udgangspunkt i det såkaldte New Rural Paradigme eller det nye landdistriktsparadigme. I Mulighedernes Land beskrives det nye landdistriktsparadigme som 'modstrøming til traditionel landdistriktspolitik med støtte til landbrug og fiskeri og med fokus på at skabe lige udviklingsmuligheder alle steder. Udgangspunktet er nu stedet og dets særlige ressourcer.

Trods de mange beskrivelser af projekter, tiltag og initiativer, er det svært at få et overblik over, hvad der egentlig foregår, hvilken betydning det har lokalt set, og om der f.eks. er en varig effekt for det lokale erhvervsliv, i samarbejdet mellem private og offentlige aktører, i den kommunale forvaltning eller noget helt fjerde. Der findes analyser og evalueringer fra bl.a. Institut for Forskning og Udvikling i Landdistrikter, men der er behov for systematisk viden, om de erfaringer man har i landets udkants- og yderområder.

Behov for et samlet overblik

Det der efterlyses er et overblik over, hvad der samlet set foregår i landets yderområder dvs. både landsbyerne, landdistrikter og de mindre byer i yderområderne. Om betydningen af enkeltprojekter for lokalområdet og for andre dele af kommunen. Om der er sat noget blivende i gang og ikke mindst, på hvilken måde det bidrager til at ændre på de grundlæggende udviklingsvilkår. I forhold til de mange forsøgsprojekter handler det også om, hvad læringen i de enkelte projekter er, og hvorvidt disse er så lokale i deres udgangspunkt, at det ikke er muligt at bruge erfaringerne andre steder og i andre sammenhænge. I forlængelse heraf kunne man også savne et overblik over, hvilke særkender og styrker, som kendetegner de enkelte yderområder- eller kommuner og på den måde få indblik i, hvilke fremtidige udviklingsmuligheder der tegner sig, udover det der i statslige redegørelser, skitseres som muligheder for bosætning og oplevelseserhverv. Selv i de kommunale planstrategier kan det være svært

at få indtryk af, hvilke udvikling realistisk set er til stede. Sam systematisk viden om yderom situation, et overblik over tiltag ikke mindst værdien og betydning

I nogle kommuner er man alle at kortlægge f.eks. boligernes forhold til at fjerne dem, der er in som beskrevet i det første nummer (Ærø) i 2009. Det er et led i at mere attraktive bl.a. i forhold til selvom der i yderområderne i trafiltyttere end tilflyttere, så er vejen rundt tilflyttere til ydero nemsnit er mere end 50 % af skæftfagelse, hvoraf nogle etabler pladser, som kan være grundlæ yderligere beskæftfagelse. Den r tion med koncentration af den viter er med andre ord, hverken r sandheden. Men det er vigtigt sker og hvor det foregår. Tilflytn er et realistisk bud i forhold til udvikling bl.a. på baggrund af vækstområderne såvel som æn prioriteringer i hverdagslivet.

I projektet 'Liv uden vækst?' at man kun skal sæse på tilfly tisk set vil bosætte sig i om godt udgangspunkt, men det f analyser og kortlægning for at tentielle tilflyttere, som måske

beskrivelser af projekter, tiltag at svært at få et overblik over, foregår, hvilken betydning det om der f.eks. er en varig effekt røvsliv, i samarbejdet mellem lige aktører, i den kommunale get helt fjerde. Der findes ana- ger fra bl.a. Institut for Forsk- Landdistrikter, men der er be- k viden, om de erfaringer man its- og yderområder.

let overblik

er et overblik over, hvad der ir i landets yderområder dvs., landdistrikter og de mindre ne. Om betydningen af enkelt- området og for andre dele af r er sat noget blivende i gang i hvilken måde det bidrager til rnlæggende udviklingsvilkår. I je forsøgsprojekter handler det ingen i de enkelte projekter er, er så lokale i deres udgangs- er muligt at bruge erfaringerne ndre sammenhænge. I forlæng- an også savne et overblik over, og styrker, som kendetegn- rområder- eller kommuner og ndblik i, hvilke fremtidige ud- der tegner sig, udover det der aliser, skitseres som muligheder oplevelseserhverv. Selv i de rategier kan det være svært

at få indtryk af, hvilke udviklingspotentialer der realistisk set er til stede. Samlet set efterlyses systematisk viden om yderområdernes aktuelle situation, et overblik over tiltag og erfaringer og ikke mindst værdien og betydningen af disse.

I nogle kommuner er man allerede i gang med at kortlægge f.eks. boligerne og har indsatsen i forhold til at fjerne dem, der er i meget dårlig stand som beskrevet i det første nummer af Byplan Nyt (Ærø) i 2009. Det er et led i at gøre kommunerne mere attraktive bl.a. i forhold til bosætning. Og selvom der i yderområderne generelt er flere fraflyttere end tilflyttere, så er der faktisk hele vejen rundt tilflyttere til yderområderne. I gennemsnit er mere end 50 % af tilflytterne i beskæftigelse, hvoraf nogle etablerer vidensarbejdspladser, som kan være grundlag for udvikling af yderligere beskæftigelse. Den nuværende situation med koncentration af den økonomiske aktivitet er med andre ord, hverken naturlov eller hele sandheden. Men det er vigtigt at vide, hvad der sker og hvor det foregår. Tilflytning og bosætning er et realistisk bud i forhold til yderområdernes udvikling bl.a. på baggrund af høje boligpriser i vækstområderne såvel som ændrede værdier og prioriteringer i hverdagslivet.

I projektet 'Liv uden vækst?' er konklusionen, at man kun skal satse på tilflyttere, der realistisk set vil bosætte sig i området. Det er et godt udgangspunkt, men det forudsætter både analyser og kortlægning for at identificere potentielle tilflyttere, som måske er andre og flere

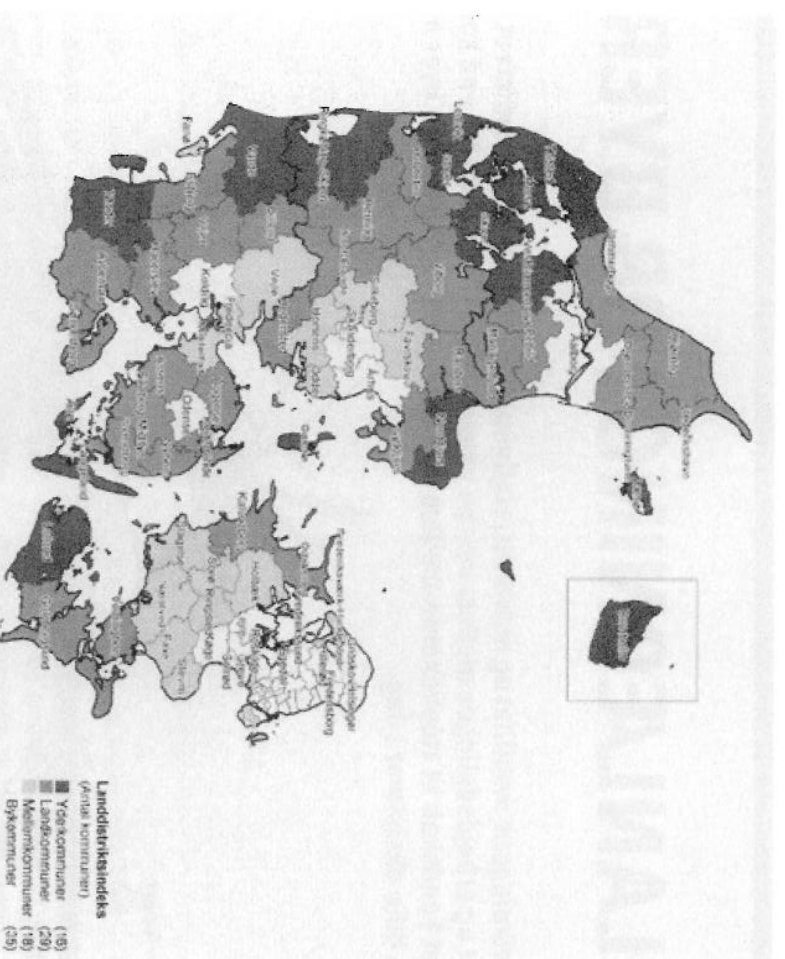

Fig 4: Landdistriktegenørise 2007. Mere liv på landet. Kilde: Landdistriktsprogrammet 2007-2013. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

end forventet. Derudover er det væsentligt, at kommunerne ikke kun fokuserer på at tiltrække, men også på at fastholde tilflyttere. På baggrund

af igangværende forskningsprojekt på Statens Byggeforskningsinstitut med titlen Bosætning og tilflytning til yderområder er samlet en række erfaringer og forslag til, hvordan kommunerne kan arbejde med at tiltrække og fastholde tilflyttere. Det drejer sig bl.a. om at kortlægge virkeligheden indenfor kommunens grænser i forhold til, hvem der bor hvor og hvordan. Men der er mange andre virkeligheder, der vil være nyttigt at kortlægge for at lære kommunen og dens indbyggere at kende bl.a. i forhold til at tiltrække og fastholde tilflyttere. Disse redskaber vil være nyttige til udvikling af

bosætningsstrategier, men også i forhold til kortlægning af realistiske udviklingsmuligheder.

Det nævnte projekt har fokus på bosætning og tilflytning til to ydekommuner. Projektet undersøger dels tilflytternes oplevelse af deres ny bosted og baggrund for at flytte dertil, dels de to kommuners tiltag i forhold til at tiltrække og fastholde tilflyttere. Projektet indgår i Center for Bolig og Velfærd, som er finansieret af Realdania.

Helle Nørgaard er seniorforsker på Statens Byggeforskningsinstitut, Aalborg Universitet